

Sygnatura akt VI Ka 245/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **20 maja 2022** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Monika Dąbek

przy udziale Grzegorza Popławskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2022 r.

sprawy **P. K.** ur. (...) w Z.

córki M. i I.

oskarżonej z art. 209§1a kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 20 stycznia 2022 r. sygnatura akt II K 931/21

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. Ł. G. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- zwalnia oskarżoną od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 245/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 20 stycznia 2022r., sygn. akt II K 931/21

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.Granice zaskarżenia**0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.0.1.Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**1.Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

0.1.Ustalenie faktów

0.0.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. K.	dotychczasowa karalność za przestępstwo	dane o karalności	252-254
0.0.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.1.Ocena dowodów

0.0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	dane o karalności	dokument urzędowy - niekwestionowany przez strony,

		brak wątpliwości co do jego autentyczności i wiarygodności
--	--	--

<i>o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>- obraza przepisów prawa materialnego, a to art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk polegająca na przyjęciu, iż oskarżona dopuściła się czynu zabronionego stypizowanego w art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a to, że w okresie od 8 lutego 2017r. do 18 stycznia 2019r. w Z. uchylała się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz małoletnich córek W. i V. D., stwierdzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 30 stycznia 2017r., sygn. III RC 358/16,</p> <p>- obraza przepisów prawa materialnego, a to art. 30 kk polegająca na przyjęciu, że oskarżona dopuściła się przestępstwa podczas gdy oskarżona dopuściła się czynu zabronionego w</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	usprawiedliwionej nieświadomości jego bezprawności
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Obrońca w lakonicznym uzasadnieniu wskazał, że nie kwestionuje ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy, Sąd ten jednak błędnie przyjął, że zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona zarzucanego jej występku z art. 209 § 1a kk. Analiza akt sprawy nie potwierdziła zasadności tego zarzutu. W judykaturze Sądu Najwyższego dominuje ugruntowane stanowisko, że z obrazą prawa materialnego mamy do czynienia wówczas, gdy do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sąd zastosował niewłaściwą kwalifikację prawną bądź dokonał wadliwej wykładni przepisów prawa materialnego. Wbrew wywodom apelacji, z uzasadnienia Sądu I instancji wynikało jasno, że przeanalizował i ocenił wszystkie zgromadzone dowody i uczynił to nader wyczerpująco. Badanie procedowania tego Sądu wykluczyło możliwość uwzględnienia wniesionego środka zaskarżenia, ponieważ nie ujawniono żadnych błędów, które mogłyby prowadzić do korekty zapadłego orzeczenia. Sąd Rejonowy w sposób wyczerpujący i dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe, zgromadził kompletny materiał dowodowy, zaś jego ocena dokonana została pod względem wewnętrznej spójności dowodów, wzajemnych ich relacji z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Odnosząc się do zarzutu	

naruszenia prawa materialnego, tj. art. 209 § 1a kk, wskazać należy, że Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego dokonał prawidłowej subsumpcji prawnej tego czynu, aprobując kwalifikację prawną wskazaną w skardze przez oskarżyciela. Przypomnieć więc trzeba, iż w realiach tej sprawy, mając do czynienia z prawidłowymi ustaleniami faktycznymi, bo nie kwestionowanymi przez skarżącego, nie można było zasadnie wywodzić, że Sąd orzekający naruszył wskazane przepisy prawa karnego. Ze stanu faktycznego ustalonego przez Sąd Rejonowy, w pełni zaaprobowanego przez Sąd Okręgowy, wprost wypływa wniosek, że czyn przypisany P. K. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 209 § 1a kk. Wskazywało na to kilka okoliczności, m.in. opuszczenie rodziny przez oskarżoną i brak jej zainteresowania córkami, wychowywanie i utrzymywanie dzieci przez ojca T. D., zasądzenie od oskarżonej alimentów na rzecz małoletnich córek, płatnych do rąk ich ojca, brak realizacji przez oskarżoną obowiązku alimentacji dzieci w okresie jej przypisanym, otrzymywanie przez ojca dzieci świadczenia z Funduszu Alimentacyjnego, w końcu - narażenie dzieci swoim zachowaniem na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Trzeba bowiem w tym miejscu podkreślić, że ojciec dziewczynek jedynie kosztem dużego swojego wysiłku oraz dzięki pomocy matki, a babci dzieci, był w stanie zaspokoić ich podstawowe potrzeby, co - zważywszy na wiek dzieci, niepełnosprawność młodszej z córek oraz wysokość osiąganego w zarzucanym okresie dochodu przez T. D. - nie było proste.

Dodatkowo zupełnie niezrozumiałym jest wywodzenie przez skarżącego jakoby oskarżona działała w usprawiedliwionej nieświadomości co do bezprawności swojego działania; wszak o toczącym się postępowaniu przed Sądem o alimenty wiedziała, składając w nim zeznania, podnoszone zaś w apelacji "zapewnienia" ojca, jak można się tylko domyślać - co do dobrej sytuacji bytowej dzieci, nie znajdują żadnego potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym. Z wypowiedzi T. D. wynika bezsprzecznie, że oskarżona nigdy nie interesowała się losem dzieci i ich sytuacją materialną, deklarując jedynie chęć powrotu do byłego konkubenta, a nie do córek.

Z treści sporządzonej natomiast opinii sądowo - psychiatrycznej wynika, iż poza rozpoznaniem u oskarżonej uzależnieniem od alkoholu nie stwierdzono u niej czynnych zaburzeń psychotycznych, w czasie czynu miała zachowaną poczytalność, w pełni rozumiejąc znaczenie zarzucanego jej czynu, a w trakcie badania była prawidłowo zorientowana.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej lub ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak było podstaw do uwzględnienia wniosku; przeprowadzone

postępowanie wykazało sprawstwo i winę oskarżonej, zaś podniesione zarzuty obrazy przepisów prawa materialnego były niezasadne i chybione.

1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
z punktu 1 - przypisanie oskarżonej przestępstwa z art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk (w zakresie opisu czynu i kwalifikacji prawnej, a także wymierzonej kary pozbawienia wolności z punktu 2 - zaliczenie na poczet kary okresu zatrzymania z punktu 3 - zasądzenie na rzecz obrońcy wynagrodzenia z punktu 4 - rozstrzygnięcie o zwolnieniu oskarżonej od kosztów sądowych	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Oskarżona popełniła przypisane jej przestępstwo, jego kwalifikacja prawna jest prawidłowa, przyjęcie działania w warunkach recydywy także, a wymierzona kara nie jest rażąco niewspółmiernie surową, zważywszy na okoliczności popełnienia czynu, okres niealimentacji oraz uprzednią karalność oskarżonej za podobne przestępstwo.	

Nadto zasadne było zwolnienie oskarżonej od ponoszenia kosztów sądowych w oparciu o art. 624 § 1 kpk.	
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1.Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2, 3	<p>Zastosowano względem oskarżonej instytucję przewidzianą w art. 624 § 1 kpk, zwalniając ją od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego w związku z jej aktualną sytuacją osobistą i majątkową.</p> <p>Nadto zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy stosowne wynagrodzenie tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony z urzędu oskarżonej w postępowaniu odwoławczym.</p>

1.PODPIS

0.1.Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie sprawstwa i winy oskarżonej

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana